

De ce mineritul metalelor care utilizeaza in procesul tehnologic cianura, nu trebuie sa fie interzis in Uniunea Europeana

Document de pozitie CSN MERIDIAN privind utilizarea cianurilor in minerit

Bucuresti, 1 Mai 2010

In Romania, in ultimii 15 ani, Confederatia Sindicala Nationala MERIDIAN s-a implicat in mod constant in dezbaterile privind viitorul industriei miniere, prin participarea activa la elaborarea initiativelor legislative referitoare la acest sector si prin organizarea de manifestari care au avut ca scop constientizarea opiniei publice si a mediului politic si academic, cu privire la importanta strategica pe care o are industria extractiva si contributia pe care mineritul ar putea sa o aduca la dezvoltarea durabila a tarii noastre si a Uniunii Europene.

In ceea ce priveste dezbaterile cu privire la utilizarea cianurilor in procesele tehnologice din industria miniera, CSN MERIDIAN, in calitate de partener social reprezentativ, este implicata in aceasta dezbateri atat la nivel national cat si european. Principalul obiectiv al nostru este sa ne asiguram ca legislatia interna si europeana privind gestionarea cianurilor in minerit este respectata si aplicata in Romania, deoarece numai prin aplicarea corecta a tehnologiilor din acest sector se poate asigura continuitatea activitatilor miniere in tara noastra si redeschiderea perimetrelor miniere viabile din punct de vedere economic care au fost abuziv inchise prin decizii politice iresponsabile.

In ultima perioada, mineritul nu mai este doar o activitate economica, industrială, ci mai degraba un camp de batalie al oamenilor politici si al altora care incerca sa-si impuna propriile pareri cu privire la aceasta activitate extrem de tehnica, fara sa aiba si un suport stiintific in initiativele pe care le intreprind.

Atat la nivel national cat si in forurile europene, organizatia noastra a atras in mod constant atentie asupra consecintelor economice si sociale grave care ar rezulta prin abordarea neprofesionista a temelor sensibile specifice industriei extractive, in contextul in care Uniunea Europeana cauta solutii pentru asigurarea aprovizionarii cu resurse minerale a industriilor Europene. (A se vedea Comunicare Comisiei Europene cu titlul Initiativa privind materiile prime)

Fostul Vice-Presedintele al Comisiei Europene, dl. Günter Verheugen, responsabil cu politicile pentru intreprinderi si industrie a afirmat: “ Industriile Europene, pentru a ramane competitive, au nevoie de

previzibilitate cu privire la fluxul de materii prime si de preturi stabile. Ne-am angajat sa imbunatam conditiile de acces la materiile prime provenite fie din Europa, fie din afara ei prin crearea unui cadru de reglementare corect.”

Pentru a face fata globalizarii si schimbarilor climatice, politica energetica a UE si politica integrata in domeniul mineritului sunt elemente strategice vitale. Acest lucru a fost recunoscut chiar de la inceputul constructiei europene (de exemplu prin Tratatul de instituire a Comunitatii Europene a Carbului si Otelului, semnat in 1951). Deoarece statele membre s-au angajat sa sprijine eforturile UE de promovare a surselor regenerabile de energie si utilizarea eficienta a energiei, este important sa se inteleaga ca acest lucru poate fi realizat numai daca industriile europene au acces sigur la mineralele neenergetice, în special la metalele de baza si la cele utilizate în tehnologia de varf, precum si la mineralele esentiale pentru „economii verzi ”.

Schimbarea comportamentului uman (una din cerintele subliniate in cadrul raportului produs de Panelul Interguvernamental cu privire la Schimbarile Climatice), necesitatea de a creste eficienta energetica si ponderea surselor regenerabile de energie au condus la multiplicarea tehnologiilor si a activitatilor de cercetare-dezvoltare. Este știut faptul că echipamentele tehnologice încorporează mari cantități de metale, dintre care o proporție semnificativă o reprezintă metalele rare și prețioase, care, trebuie să fim conștienți, nu se gasesc uniform in statele membre ale Uniunii Eropene. Regiunile metalogene ale Europei sunt cunoscute, acestea fiind inca din antichitate focare de dezvoltare a civilizatiei bronzului si a fierului. Astazi, acestea reprezinta principalele regiuni din Europa cu potential de extractie in conditii viabile din punct de vedere economic a minereurilor complexe.

Mineralele sunt esentiale pentru dezvoltare si deci pentru calitatea vietii si crearea unor comunitati durabile. Mineralele neenergetice sunt elemente de bază in viata cotidiana: o casă contine pana la **150 de tone de minerale**, incorporate in: ciment, lut, ghips, carbonat de calciu, materiale compozite, sticla, vopsea, ceramica, tigle si tone de metale; un automobil contine pana la **150 de kilograme de minerale** (in cauciuc, materiale plastice, sticla si peste **o tonă de metale**); **50%** din vopsele si hartie sunt constituite de minerale; ceramica si sticla contin de asemenea pana la **100%** minerale.

Conform SEC (2007) 771, mineralele neenergetice se clasifică astfel: minerale metalice (cupru, fier, argint etc.); minerale industriale (sare, feldspat, caolin etc.) si minerale de constructii. Conform IP/07/767, în materie de minerale metalice, capacitatea Europei de a-și asigura aprovizionarea prin extractie indigenă este foarte limitata. De exemplu, în anul 2004 UE a importat 177 de milioane de tone de minerale metalice, in valoare totală de 10,4 miliarde EUR, în timp ce producția UE s-a situat în jurul a 30 de milioane de tone. Pentru comparatie, doar in cazul Romaniei, in anul 1989 productia de

minereuri metalice era de 21, 5 milioane de tone, în anul 1997 s-au produs 9,9 milioane de tone, iar anul 2010, probabil ca 0,05 tone.

Sectorul industriilor extractive neenergetice europene asigură locuri de muncă pentru **295 000 de angajați** în aproximativ **18 300 de întreprinderi**, realizând o cifră de afaceri de **45,9 miliarde EUR**, și include multe IMM-uri.

Industria se confruntă cu provocări importante în materie de aprovizionare:

- reducerea zăcămintelor accesibile, adecvate extractiei miniere, din cauza planificării insuficiente sau pe termen scurt a amenajărilor funciare sau din cauza utilizării deficiente a cunoștințelor de geologie;
- sarcini și costuri administrative împovătoare pentru obținerea autorizațiilor de extractie, determinate de reglementările suplimentare și de studiile preliminare îndelungate;
- dificultăți în obținerea autorizațiilor de extractie, atât pentru cariere și activități miniere noi, cât și pentru extinderea celor existente.

Riscul privind aprovizionarea cu resurse minerale va fi chiar mai mare în perioada postcriză datorită faptului că un număr important de proiecte miniere de explorare și extractie vor fi afectate de reducerea sau stoparea finanțării în contextul lipsei lichidităților și a cererii scăzute de materii prime pe piața globală. În anul 2008 s-a realizat un record în ceea ce privește investițiile în explorări miniere pentru minerale neferoase, Metals Economics Group estimând că s-au investit în jur de 14 miliarde de dolari. În 2009, 2010 însă, precum și în anii următori, se așteaptă ca nivelul investițiilor în explorare minieră să scadă semnificativ.

Este cunoscut faptul că pentru dezvoltarea unor noi perimetre miniere este nevoie de o perioadă îndelungată de timp, între 5 și 15 ani iar în unele țări europene și de până la 30 de ani. În aceste condiții, proiectele oprite sau amânate din cauza crizei vor influența într-o mare măsură disponibilitatea pe piață a unor materii prime neenergetice în momentul în care se va putea vorbi de o relansare economică la nivel global. La toate acestea trebuie să mai adăugăm faptul că în unele state, mai ales dintre cele bogate în resurse, se manifestă puternice tendințe din partea guvernului de a controla din ce în ce mai mult aceste resurse naturale. Naționalizarea unor companii miniere și limitarea accesului companiilor europene la perimetrele de explorare și extractie, va determina noi provocări în ceea ce privește accesul la unele resurse minerale considerate a fi strategice sau critice. În viitor competiția pentru controlul unor minerale care sunt încorporate în produsele high-tech va fi și mai acerbă. (De exemplu pentru: litiu, cobalt, platina, titan, galium, indium, pamanturi rare, etc)

Intr-un documentar National Geographic se arată că în situația în care am dori să înlocuim centralele termice de pe Terra, am avea nevoie de aproximativ două milioane de centrale eoliene. Trecerea de la

tehnologiile de producere a energiei pe baza combustibililor fosili la tehnologiile care vor utiliza surse de energie regenerabile, va produce o schimbare la scara globala in ceea ce priveste consumul si ponderea unor materii prime utilizate. Acest lucru se intampla deja. Energia viitorului este produsa de echipamente tehnologice care nu mai au la baza doar otelul si betonul, ci incorporeaza si cantitati importante de metale ne-feroase (unele dintre acestea fiind considerate pretioase) si pamanturi rare. Aplicarea pe scara larga a acestor tehnologii va determina o crestere exponentiala a cererii pentru acest tip de minerale iar ceea ce este ingrijorator este faptul ca mineralele de acest tip sunt aproape de negasit in Europa si in alte tari puternic industrializate din lume cum ar fi SUA si Japonia.

Acesta este motivul pentru care Europa, trebuie sa aiba astazi, mai mult ca niciodata o strategie integrata privind securitatea aprovizionarii cu materii prime. Pentru acest lucru este nevoie de o viziune asupra viitorului. Investind astazi in proiecte miniere vom asigura dezvoltarea durabila de maine. In acest sector nimic nu se face din priza, fiecare pas trebuie sa fie rezultatul unei analize, a unui calcul matematic si economic, a unei operatiuni ingineresti.

Propunerea de rezolutie privind interzicerea cianurilor in minerit nu ajuta cu nimic pentru indeplinirea obiectivelor Comisiei Europene in materie de securitate a aprovizionarii cu materii prime critice si strategice pentru industriile europene, dimpotriva rezultatele produse de catre o asemenea rezolutie vor adauga alte provocari si mai complexe.

Domnul Laszlo Tokes, se alatura grupului de nespecialisti care-si dau cu parerea despre un domeniu fata de care nu au cele mai elementare cunostinte. Daca ne uitam sa vedem cine vorbeste astazi mai tare despre industria miniera veti gasi pastori, avocati, cantareti si persoane total straine de aceasta activitate. Toate aceste profesii, sunt de altfel, respectabile inasa atunci cand servesc vocatiei pe care o au. Stiintele exacte care au construit civilizatia sunt ingenuncheate in fata vorbelor mestesugite cu iz conspirationist ale mercenarilor guralivi. Toti parlamentarii europeni care merg la Bruxelles, folosesc din plin realizarile stiintei si tehnicii, inasa putini probabili constientizeaza ca minunatele birouri ce le-au fost alocate, au fost proiectate cu echerul, compasul, si nu cu discursuri. S-a intrebat cineva dintre parlamentarii care au propus aceasta rezolutie cate minerale s-au folosit pentru a construi Cartierul European din Bruxelles?

Propunerea de rezolutie referitoare la interzicerea generala a utilizarii tehnologiilor de minerit pe baza de cianura in Uniunea Europeana, din perspectiva noastra sindicala, reprezinta o actiune dirijata de sabotare a unor industrii si a economiilor tarilor care au resurse naturale. O asemenea actiune nu poate sa serveasca preocuparilor reale si justificabile de a proteja mediul inconjurator ci numai intereselor marilor speculatori de la bursele metalelor. Este o schema clasica: prin crearea unei constrangeri

privind aplicarea unei tehnologii, se produce panica in randul investitorilor. Acestia manifesta prudenta in a investi in industria extractiva. Proiectele miniere sunt intarziate, la fel si productia de metal, fapt ce va conduce in final la o scadere a productiei, iar pe piata vom avea o oferta limitata de metale, deci o crestere sporita a cererii, insotita de o crestere accelerata a preturilor. Acesta este paradisul speculatorilor mondiali, aceasta este Cutia Pandorei, pe care Parlamentul European o poate deschide cu o asemenea initiativa. Mai mult, Uniunea Europeana va da un semnal, care de multi va fi interpretat ca fiind pura ipocrisie, la fel cum s-a mai intamplat de altfel si in cazul altor teme privind protectia mediului inconjurator, si ne referim in special aici la esecul summitului de la Copenhaga.

Propunerea de rezolutie impotriva utilizarii cianurii in minerit are un caracter inchizitorial si prin faptul ca argumentele aduse impotriva utilizarii cianurii in minerit nu au fost fundamentate stiintific ci au fost prezentate intr-o maniera profetica si apocaliptica, fara sa se tina cont de faptul ca aceasta tehnologie este utilizata in conditii de siguranta, in aproximativ 90% din proiectele miniere aurifere din intreaga lume. In Romania, tehnologia a fost aplicata permanent, fara accidente in perioada comunista, apoi in perioada post-comunista s-a utilizat pana cand accidentul de la Baia Mare s-a produs.

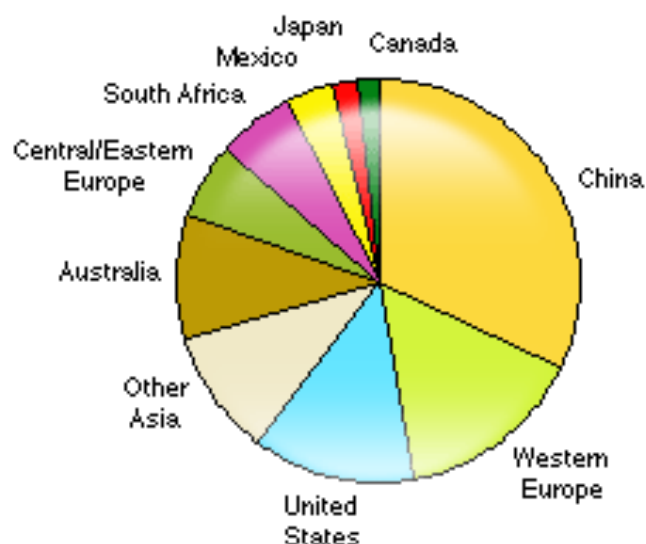
Ce este cianura ?

Cianura este un compus chimic larg raspandit care in mod natural se gaseste in cantitati foarte mici in unele produse ale naturii cum ar fi: cirese, nuci, migdale, mere, pere, cafea, mazare, fasole linte, sorg, varza conopida, brocoli, usturoi, spanac, etc. **Cea mai mare parte a cianurii care se produce pe planeta se utilizeaza in industria metalurgica, chimica si pentru producerea autovehiculelor.** Compusii cianurici stau la baza fabricarii pe cale industrială a unor produse cum ar fi: calculatoare, nailon, perdele, **vopsele sintetice, oteluri inalt aliate pentru industria auto sau de exemplu instrumentar pentru chirurgie.**

Cianura de sodiu este utilizata in intreaga lume, in principal in industria miniera pentru separarea substantelor pretioase, astfel 75% la suta din aceasta fiind folosita pentru procesarea aurului si argintului. Totusi, poate fi folosita si ca intermediar chimic, mai ales in acele zone in care nu exista un furnizor local, deoarece cianura de sodiu poate fi transportata si depozitata. In Japonia si Europa se foloseste in cea mai mare masura in procesele chimice pe cand in America de Nord si de Sud, Australia, Africa de Sud si China se foloseste in cea mai mare parte la separarea aurului din minereu.

Exista un comert global important cu cianura de sodiu in stare solida, cu SUA, Australia si Coreea, principalele tari exportatoare. Cei mai importanti jucatori globali sunt DuPont CyPlus Cyanco, care domina piata dar si alte companii cum ar fi Australian Gold Reagents, Orica, precum si alti producatori din Coreea si China.

World Consumption of Sodium Cyanide—2009

Consumul mondial de cianura de sodiu in 2009

Sursa: Bala Suresh & Takashi Kumamoto, SRI Consulting, Ianuarie 2010

Utilizarea cianurii in minerit

La ora actuala 20% din productia totala de cianura este utilizata pentru producerea cianurii de sodiu, in stare solida, ce permite un transportul si utilizarea acesteia in conditii de siguranta. Din productia totala de cianura utilizata in lume, aproximativ 18 % este utilizata in procesele de recuperare a metalelor extrase in minele din lume (90% din cianura de sodiu se foloseste in minerit).

Cianura este utilizata pentru a separa metalul din minereu atunci cand metalul se afla in stare difuza si nu in filon. De asemenea este utilizata in concentratiile joase ca agent de flotatie care ajuta la recuperarea metalelor de baza cum ar fi plumbul, cuprul sau zincul.

Tendinte legislative cu privire la utilizarea cianurii in minerit

Abordarea legislativa a acestei teme variaza in functie de conditiile locale si preocuparile populatiei O tendinta legislativa este interzicerea utilizarii cianurii in minerit. Conform Rainforest Information Centre sunt aproximativ 16 cazuri in lume printre care enumeram :

- Statul Montana din SUA: In 1998, printr-o initiativa cetateneasca s-a interzis utilizarea cianurilor in exploatarile de aur si argint in cariera
- Statul Colorado din SUA, cinci departamente au interzis utilizarea cianurilor in minerit
- Turcia, in 1997, Consiliul de Stat din Turcia a interzis lesierea cu cianuri in scopul producerii de aur (Decizia nr. 1997/2311).

- Republica Ceha, in perioada 2000-2002, Senatul Ceh si parlamentul au adoptat reglementari care interzic producerea aurului prin lesierea cu cianuri
- Germania, in 2002, s-a adoptat un decret care interzice utilizarea cianurilor in minerit

Cea mai importanta tendinta este reglementarea prin lege a proceselor tehnologice si a concentratiilor permise astfel incat acestea sa nu dauneze sanatatii si mediului inconjurator. In Canada, Australia, Uniunea Europeana precum si celelalte regiuni din SUA care nu se gasesc printre regiunile ce au interzis utilizarea cianurilor in minerit, prin consultari intre guvern, industrie si organizatii ale societatii civile s-a ajuns la acorduri si reglementari legislative care stabilesc conditiile in care se utilizeaza cianura in minerit. De exemplu, in Uniunea Europeana avem Directiva 2006/21/EC.

In sfarsit, o alta tendinta, este adoptarea si implementarea unui numar important de acorduri voluntare si coduri de bune practici de catre industria extractiva neenergetica din lume. Un exemplu in acest sens este Codul international pentru producerea, transportul si utilizarea cianurilor in producerea aurului, care a fost elaborat sub supravegherea Programului Natiunilor Unite pentru Mediu iar apoi a Consiliului International pentru Metale si Mediu

Lista semnatarilor Codului international pentru producerea, transportul si utilizarea cianurilor in producerea aurului

Da reglementarii si controlului, nu interzicerii totale

Procesul tehnologic de cianuratie este utilizat in intreaga lume pentru ca la ora actuala, stiinta nu a gasit o cale mai eficienta de extragere a aurului si argintului din minereurile sarace. Prin luarea masurilor necesare de prevenire si precautie, gestionarea cianurii in procesul tehnologic de cianuratie, nu implica riscuri majore. Mai mult legislatiile in vigoare prevad un control strict al companiilor miniere care utilizeaza acest procedeu in procesul de extractie.

Faptul ca cianura este o substanta chimica inclusa in catalogul compusilor chimici periculosi, nu justifica interzicerea utilizarii acesteia in procese tehnologice si instalatii care nu produc pericol pentru mediul inconjurator. Activitatile umane cele mai importante nu exclud un nivel important de risc. De exemplu calatoria cu un autovehicul, avion, ambarcatiune-asta nu inseamna ca trebuie acum sa interzicem automobilele, avioanele, vapoarele; producerea de energie electrica – ce facem? Renuntam la centralele hidroelectrice, la centralele nucleare, etc.

CSN MERIDIAN considera ca interzicerea utilizarii cianurii in minerit reprezinta un act de ilegalitate in conditiile in care o asemenea decizie se ia fara consultarea specialistilor si a partilor afectate de o asemenea decizie extrema

Dincolo de faptul ca interzicerea cianurilor in minerit este nerezonabil, sunt argumente juridice care pot considera o astfel de initiativa ca fiind ilegala. Interzicerea utilizarii cianurilor doar in minerit reprezinta un tratament discriminatoriu. Daca doar 18 % din productia total de cianura se utilizeaza in minerit, cum va trebui tratata utilizarea cianurii in alte sectoare industriale? Periculozitatea cianurii depinde de industria care o utilizeaza? Se justifica deplin acest tratament discriminatoriu?

Interzicerea utilizarii cianurii in mineritul metalelor in conditiile in care nu exista o tehnologie alternativa mai eficienta, va conduce practic la impiedicarea desfasurarii unor serii de activitati conexe licite care depind de aprovizionarea cu metale produse astfel(ind. metalurgica, aplicatii tehnologice high-tech inclusiv pentru tehnologii verzi, aplicatii pentru producerea de energie regenerabila, aparate de uz medical, etc)

Din punct de vedere social, o asemenea decizie afecteaza locuitorii regiunilor care au resurse minerale exploatabile si care prin interzicerea acestei tehnologii se vor afla in imposibilitatea de a beneficia de locurile de munca rezultate din exploatarea acestor resurse. Oamenii acestia nici macar nu au fost consultati pentru o decizie care practic le incalca dreptul la munca si la un trai decent (Articolele 23 si 25 din Declaratia Universala a Drepturilor Omului). In art. 22 al aceluiasi document spune ca: “ Orice persoana, in calitate sa de membru al societatii, are dreptul la securitate sociala; ea este indreptatita ca prin efortul national si colaborarea internationala, tinandu-se seama de organizarea si resursele fiecarei

tari, sa obtina realizarea drepturilor economice, sociale si culturale indispensabile pentru demnitate sa si libera dezvoltare a personalitatii sale”

Un act normativ de interzicere a cianurilor in minerit poate sa conduca la lezarea drepturilor de proprietate a persoanelor fizice sau juridice care anterior intrarii in vigoare a unui asemenea reglementari, au achizitionat o proprietate miniera in scopul exploatarei minereurilor metalice si separarii metalelor utile prin procesul de cianuratie. Drepturile acestor subiecti de drept decurg nu numai din actele de proprietate dar mai ales din actele juridice de natura contractuala care insotesc de obicei drepturile patrimoniale. Toate aceste persoane se pot considera inselate prin adoptarea unei asemenea masuri, avand posibilitatea astfel sa solicite daune interese autoritatilor pentru costurile ocazionate de obtinerea si mentinrea licentele miniere de explorare si exploatare a minereurilor metalifere prin utilizarea cianurilor, costurile procedurilor pentru obtinerea autorizatiei de impact asupra mediului pentru operatiunile miniere ce utilizeaza cianura in procesul tehnologic de separarea din minereu a metalelor utile, etc). Nu stim cat de legal poate fi ca un drept dobandit printr-o lege sa poata fi anulat de o lege ulterioara!?

In tratatele bilaterale pentru protejarea investitiilor sunt clauze de garantare a unui “ tratament just si echitabil” al investitiilor. Ce situatii juridice conflictuale se vor crea daca se va ajunge la masura extrema de a interzice utilizarea cianurilor in minerit. Cine vor plati daunele interese? Bineinteles ca tot cetatenii europeni.

Luand in considerare istoricul acestei initiative, putem spune ca ea reprezinta o provocare la adresa suveranitatii statelor care sunt vizate.

Efecte care s-ar putea produce prin adoptarea in Parlamentul European a unei recomandari de interzicere a cianurilor in minerit:

Interzicerea unei tehnologii de acest tip nu reprezinta o solutie. Industriile vor migra si se vor acumula in zone ale planetei care vor permite aceasta tehnologie. Pentru Uniunea Europeana, interzicerea acestei tehnologii in contextul in care nu exista inca o alternativa viabila si mai prietenoasa cu mediul, ar reprezenta o bomba cu ceas mai ales pentru tarile, regiunile si industriile din UE care sunt dependente de aprovizionarea continua cu minereuri complexe sau care sunt furnizoare de forta de munca, materii prime, consumabile si tehnologie pentru industria miniera. Totodata, regiuni cu potential minier din Suedia, Finlanda, Spania, Romania, Bulgaria si Balcanii Occidentali vor fi private de veniturile produse de aceste activitati, limitandu-le astfel optiunile de dezvoltare durabila.

Consecinte previzibile:

- stagnarea proiectelor de investitii in noi mine (cazul Romaniei, Bulgariei, Spaniei), fapt ce ar afecta dezvoltarea durabila a unor regiuni miniere din U.E.
- Pierderea unor zeci de mii de locuri de munca atat din minerit cat si din activitatile conexe. De exemplu, numai in cazul industriei chimice producatoare de compusi cianurati: 10 % din cianura care se utilizeaza in lume, este produsa in state membre ale Uniunii Europene cum ar fi Germania, Regatul Unit al Marii Britanii, Belgia si Republica Ceha
- O limitare a accesului la resurse pentru industriile europene (industria spatiala, medicala, telecomunicatii, energetica, etc) in contextul in care disponibilitatea acestora pe piata mondiala pare sa fie din ce in ce mai redusa ca urmare a cererii venite din partea unor tari ca India si China
- O descurajare a exploatarilor geologice in Uniunea Europeana si a activitatilor de cercetare si dezvoltare din acest domeniu
- Europa ar fi nevoita sa importe metalele produse astfel, din tari care in marea lor majoritate aplica tehnologii pe baza de cianuri in conditii mult peste limitele admise de UE prin directiva nr. 21 din 2006

Preocuparea pentru sanatatea oamenilor si pentru protejarea mediului inconjurator este legitima si din acest punct de vedere confederatia noastra considera ca intotdeauna sunt binevenite dezbaterile care pot sa contribuie la mai buna intelegere a factorilor de risc care pot pune in pericol mediul inconjurator. Totusi, finalitatea pe care ar putea sa o aiba un asemenea demers ne ingrijoreaza. O masura radicala in acest sens, nu va diminua poluarea la nivel global. Uniunea Europeana are nevoie de metale pretioase cum ar fi aurul si argintul, iar pentru aceasta, industriile statelor membre vor face tot ce le sta in putinta ca sa aiba acces sigur si constant la aceasta resursa. O problema care ar parea sa fie rezolvata in Uniunea Europeana va da nastere la probleme si mai mari in alte parti ale planetei, in tari care nu au posibilitatile Uniunii in ceea ce priveste legislatia de mediu si sursele de finantare pentru aplicarea acesteia.

Daca privim situatia marilor producatori aur si argint din Uniunea Europeana si aici este cazul companiilor miniere din Suedia si Finlanda, observam ca acestea si-au desfasurat activitatea in conditii de siguranta atat pentru sanatatea oamenilor cat si a mediului inconjurator. Acest lucru a fost posibil prin implicarea constanta a autoritatilor, prin sprijinul acordat de syndicate cat si prin pozitia constructiva pe care au avut-o organizatiile non-guvernamentale de mediu.

In fine, daca admitem prin absurd ca utilizarea cianurilor in minerit va fi interzisa in Uniunea Europeana, in aceasta situatie, institutiile europene pentru a fi consecvente cu deciziile pe care le-au luat ar trebui sa interzica si importurile de metale care au fost extrase in alte tari ale lumii printr-o asemenea tehnologie.

In aceste circumstante se nasc unele intrebari cum ar fi :

- Ce se va intampla atunci cu pretul acestor metale ?
- Vor fi cetatenii Uniunii Europene beneficiari ai acestei situatii?
- Cum va fi afectata in U.E. cercetarea si dezvoltarea de tehnologii curate, pe care de altfel, toate ONG-urile de mediu le invoca, cunoscand faptul ca metalele pretioase sunt utilizate in mod constant in aceste activitati ?

Propunerea de rezolutie referitoare la interzicerea generala a utilizarii tehnologiilor de minerit pe baza de cianura in UE initiata de un europarlamentar din Romania, respectiv dl. Laszlo Tokes, este din punctul nostru de vedere nerezonabila din urmatoarele motive:

Daca privim istoricul activitatii politice a dlui. Tokes in acest domeniu, se poate observa ca atat in Romania dar si la Bruxelles, unul dintre principalele sale obiective politice a fost stoparea unui proiect minier din Romania. Nu este nimic neonorabil in aceasta inasa ceea ce este ingrijorator este faptul ca prin abordarea pe care domnul Tokes o propune se afecteaza drepturilor la optiune a altor cetateni ai Romaniei si ai Uniunii Europene care nici macar nu au fost consultati.

Propunerea de rezolutie este nerezonabila si pentru faptul ca propune o masura extrema fara a avea un fundament stiintific. Avem o legislatie europeana in domeniu de data recenta, la elaborarea careia ca au fost implicate toate grupurile politice ale Parlamentului European. In propunerea de rezolutie se spune ca nici macar nu a fost implementata. Pe ce baza? A facut domnul Tokes un raport?! In Romania nici macar nu putea sa fie aplicata pentru ca multumita campaniilor negative antiminerit, prea putine companii miniere au mai fost capabile sa lucreze. Cu atat mai putin sa utilizeze cianura. Nu stim la ce state se refera dumnealui dar noi nu credem ca in tari ca Suedia sau Finlanda directiva privind deseurile miniere nu s-a aplicat pentru simplu motiv ca legislatiile acestor state au servit ca model pentru aceasta directiva.

In final, propunerea de rezolutie este nerezonabila si inregistreaza un puternic deficit democratic pentru faptul ca Parlamentul European, in asemenea situatii, cand sectoare industriale importante sunt amenintate de o initiativa a sa, in baza principiilor democratice pe care le apara si le reprezinta, ar

trebui sa organizeze un cadru de dezbateri mai larg la care sa fie invitati reprezentanti ai companiilor miniere, syndicate, specialisti in domeniu si alti reprezentanti ai societatii civile.

Drept urmare, propunem amanarea dezbaterilor la Propunere de rezolutie referitoare la interzicerea generala in EU a utilizarii tehnologiilor de minerit pe baza de cianura, pentru a permite Parlamentului European sa initieze in perioada ce urmeaza o serie de consultari pe aceasta tema cu Comisia Europeana, Consiliul, specialisti in domeniu, parteneri sociali, reprezentanti ai societatii civile. De asemenea un studiu de impact asupra mediului ar trebui sa fie realizat de catre Comisia Europeana.

Pe baza raportului rezultat din aceste dezbateri, precum si din concluziile unui Studiu de impact asupra mediului, a tehnologiilor aplicate in minerit ce utilizeaza cianura, comandat de catre Comisie, s-ar putea initia orice demers legislativ care produce un asemenea impact economic si social.

De asemenea, in acest caz ne manifestam sustinerea deplina pentru propunerile facute de Euromines pentru ameliorarea textului propunerii de rezolutie referitoare la interzicerea generala a utilizarii tehnologiilor de minerit pe baza de cianuri in UE.

Rezumatul propunerilor Euromines

1. Îndeamnă Comisia să nu întârzie revizuirea documentului BAT existent privind managementul deșeurilor din industria extractivă, care permite identificarea în continuare a BAT și a unor tehnologii alternative,
2. Îndeamnă Statele Membre să asigure o punere în aplicare adecvată a legislației UE la nivel național, și să asigure capacitățile adecvate și nivelurile de competențe adecvate ale inspectorilor lor,
3. Înseamnă Comisia să revizuiască implementarea Directivei privind managementul deșeurilor din industria extractivă, în particular în țările care au proiecte miniere aurifere,
4. Ia notă de inițiativele relevante la nivelul UE și al sistemului ONU și încurajează ferm dezvoltarea și aplicarea unor alternative mai sigure – în special fără cianură – pentru recuperarea aurului;
5. Dispune Președintelui său să transmită mai departe această rezoluție Consiliului, Comisiei, parlamentelor și guvernelor din Statele Membre.

Actiunile Confederatiei Nationale Sindicale MERIDIAN cu privire la sectorul minier:

- Consfatuire „ Strategia industriei miniere ”, in 2005 la Petrosani
- Dezbateri „ Coordonatele economice si sociale ale mineritului romanesc in context European ”, in 2007 la Bucuresti

- Apelul catre Organizatia Mondiala a Muncii din partea minerilor de la Rosia Montana: ”Pentru dreptul de a muncii, impotriva saraciei, pentru un mediu sanatos”, din data de 22 martie 2007;
- Interventii si rapoarte ale reprezentantilor confederatiei in evenimentele organizate pe acesta tema de Comisia Europeana, Parlamentul European si Comitetul Economic si Social European
- Principalele interventii in Parlamentul European au fost la audierea publica pe tema industriei miniere organizata la data de 3 Octombrie 2007 si la Audierea Publica cu tema: **Pericolele asociate tehnologiilor bazate pe utilizarea cianurii in minerit**, organizata de grupul Alianta Liberalilor si Democratilor pentru Europa din Parlamentul European la data 5 decembrie 2007
- Conferinta internationala: „ Industria miniera ne-energetica in Europa ”, organizata in parteneriat cu CESE, Euromines si Comisia pentru Industrii si Servicii a Camerei Deputatilor, in 2008 la Bucuresti
- Consfatuirea „Mineritul din Apuseni – Dezvoltare locala, regionala si europeana durabila”, in 2008, la Alba Iulia

